

A Bíróság (első tanács) 2021. szeptember 30-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Icade Promotion SAS, korábban Icade Promotion Logement SAS kontra Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

(C-299/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Adózás – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – 392. cikk – Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás – Hatály – Vizonteladási szándékkal vásárolt épületek és építési telkek értékesítése – Az ingatlanok megszerzésekor adólevonásra nem jogosult adóalany – Héta alá eső vizonteladás – Az „építési telkek” fogalma)

(2021/C 481/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Icade Promotion SAS, korábban Icade Promotion Logement SAS

Alperes: Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

Rendelkező rész

- 1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 392. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az akkor is lehetővé teszi az árrés adóztatására vonatkozó szabályozásnak az építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre való alkalmazását, ha a megszerzésük hozzáadottérték-adó (héta) hatálya alá tartozott, anélkül hogy az azokat továbbértékesítő adóalany jogosult lett volna ezen adó levonására, és akkor is, ha a megszerzésük nem volt héaköteles, jóllehet a vizonteladó által e termékek megszerzése után fizetett ár az eredeti eladó által előzetesen felszámított héaösszeget foglal magában. Ugyanakkor e rendelkezés ezen eseten kívül nem alkalmazandó az olyan építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre, amelyek eredeti megszerzése nem volt héaköteles, akár azért, mert az nem tartozik ezen adó hatálya alá, akár azért, mert az mentesül ezen adó alól.
- 2) A héairányelv 392. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az kizárja az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre való alkalmazását, ha az ilyen, beépítetlenként megszerzett földterületek a megszerzésük és az adóalany általi továbbértékesítésük időpontja között építési telekké váltak, azonban nem zárja ki e rendszer építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre való alkalmazását, ha e földterületek jellemzőit a megszerzésük és az adóalany általi továbbértékesítésük időpontja között megváltoztatták, így például azokat parcellákra osztották fel, vagy azokon az említett földterületet kiszolgáló különböző közműhálózatok, többek között gáz- vagy elektromos hálózat kiépítését lehetővé tévő munkákat végeztek.

⁽¹⁾ HL C 297., 2020.9.7

A Törvényszék (kibővített második tanács) T-516/18. és T-525/18. sz., Luxemburgi Nagyhercegség és Engie Global LNG Holding és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2021. május 12-én hozott ítélete ellen a Luxemburgi Nagyhercegség által 2021. július 21-én benyújtott fellebbezés

(C-451/21. P. sz. ügy)

(2021/C 481/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselők: A. Germeaux, T. Uri meghatalmazottak, D. Waelbroeck, J. Bracker ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Írország

A fellebbező kérelmei

A Luxemburgi Nagyhercegség azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-516/18. és T-525/18. sz., Luxemburg és Engie Global LNG Holding és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2021. május 12-én hozott ítéletet;
- elsődlegesen, a Bíróság alapokmányának 61. cikke alapján az ügy érdemében hozzon végleges határozatot, és adjon helyt a Luxemburgi Nagyhercegség által az első fokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek azáltal, hogy megsemmisíti a Luxemburg által az Engie javára végrehajtott SA.44888. (2016/C.) (korábbi 2016/NN.) számú állami támogatásról szóló, 2018. június 20-i (EU) 2019/421 bizottsági határozatot (HL 2019. L 78., 1. o.);
- másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez;
- a Bizottságot kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegség részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Luxemburgi Nagyhercegség négy jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében az EUMSZ 107. cikk megsértésére hivatkoznak, amennyiben a Törvényszék megerősítette, hogy a szóban forgó feltételes adómegállapítási határozatok két sorozata a Bizottság által alapul vett „szűk” referenciakeret fényében „szelektív” előnyt biztosított. (i) Azáltal, hogy „szűk” referenciakeretet vett alapul (vagyis a luxemburgi társasági adózás rendszerén belül a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség adóztatására vonatkozó szabályokból indult ki), a Törvényszék több szempontból is tévesen alkalmazta a jogot. Nem csupán jóváhagyott egy hiányos és mesterségesen szűkre szabott referenciakeretet, hanem elferdítette a luxemburgi jogszabályokat is, amikor helybenhagyta a szóban forgó rendelkezések *contra legem* értelmezését. Másfelől a megtámadott ítélet jóváhagyta a határon átvétel műveletek és a tisztán belföldi műveletek közötti hátrányos megkülönböztetést, amikor a referenciakeretből kizárta azokat a luxemburgi társaságokat, amelyek más tagállamokbeli társaságokban rendelkeznek részesedésekkel. (ii) A „szűk” referenciakerettől való eltérés fennállásával kapcsolatos megállapítás téves. E megállapítás a nemzeti jogszabályok átírásán alapul, és sérti a Bíróságnak a szelektivitás elemzésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát, különösen pedig azt az ítélkezési gyakorlatot, amely megköveteli annak bizonyítását, hogy a hasonló helyzetben lévő vállalkozásokhoz képest hátrányos megkülönböztetés történt.

A második jogalap keretében az EUMSZ 107. cikk megsértésére hivatkoznak, amennyiben a Törvényszék megerősítette, hogy „szelektív” előny állt fenn azon körülmény következtében, hogy nem alkalmazták a joggal való visszaélésre vonatkozó luxemburgi rendelkezést, másodlagosan pedig azt állítják, hogy megsértették az (EU) 2015/1589 rendeletet⁽¹⁾ és a védelemhez való jogot. (i) A joggal való visszaélésre vonatkozó luxemburgi rendelkezés alkalmazásának mellőzése tekintetében a Törvényszék által alkalmazott „szelektív jelleg” jogi minősítés téves előfeltevésen és a nemzeti jogszabályok elferdítésén alapul. A Törvényszék által tett megállapítással ellentétben ugyanis ugyanerre az adóköteles eredményre vezethetett volna az, ha „közvetlenül” vesznek igénybe ZORA kölcsönt. (ii) A referenciakeret meghatározását illetően a Törvényszék által levezetett okfejtés több szempontból tévesen alkalmazza a jogot, és több indokolási hibát tartalmaz. (iii) Az eltérés fennállását illetően a Törvényszék által levezetett okfejtés téves. Az a megállapítás, amely szerint a jelen ügyben teljesültek a joggal való visszaélésre vonatkozó rendelkezés alkalmazásához szükséges kritériumok, azon a téves előfeltevésen alapul, hogy a ZORA kölcsön „közvetlen” igénybevétele nem ugyanerre az adóköteles eredményre vezetett volna. A megtámadott ítélet azáltal is sérti az EUMSZ 107. cikket, hogy vélelmezni szándékozik a joggal való visszaélés fennállását, különösen pedig az adójogon kívüli indokok hiányát. A Törvényszék megsértette a vele szemben fennálló indokolási kötelezettséget is, és elmulasztotta teljeskörűen megvizsgálni a tényállást, amikor figyelmen kívül hagyott bizonyos olyan tényeket, amelyek megerősítik, hogy a luxemburgi jogszabályok szerint nem lehetett volna joggal való visszaélést megállapítani. A Törvényszék végül azáltal is megsértette az EUMSZ 107. cikket, hogy elmulasztotta bizonyítani bármi olyan hátrányos megkülönböztetés fennállását, amely a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozásokhoz képest az Engie javát szolgálta volna. (iv) Végül másodlagosan, a megtámadott ítélet sérti a Luxemburgi Nagyhercegség védelemhez való jogát.

A harmadik jogalap keretében az EUSZ 4. cikk és az EUSZ 5. cikk megsértésére hivatkoznak. A Luxemburgi Nagyhercegség azt állítja, hogy a megtámadott ítélet olyan területen korlátozta a nemzeti adóhatóságok autonómiáját, amely továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, ezáltal pedig a Törvényszék megsértette az EUSZ 4. cikket és az EUSZ 5. cikket, valamint a tagállamok és az Európai Unió közötti hatáskör-megosztásra vonatkozó elveket.

A negyedik jogalap keretében az EUMSZ 296. cikk megsértésére hivatkoznak, amennyiben a Törvényszék nem tartotta tiszteletben a vele szemben fennálló indokolási kötelezettséget.

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).